

விவரம்

அருட்கவிக் களஞ்சியம் 3 கீர்த்தனைகள்

ஆக்கியோன்
அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பிப் புலவர்

வெளியீடு
திரு நா. சற்குணம்
பூரணி மில், — சங்கா ஸெ.

நாகேஸ்வரம்
ஸ்ரீ நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம்
அளவெட்டி.

27-8-1986

விவரம்

அருட்கவிக் களஞ்சியம் (3)
கீர்த்தனைகள்

ஆக்கியோன்
அருட்கவி சே. விநாசித்தம்பிப் புலவர்

வெளியீடு
திரு நா. சற்குணம்
பூரணி மில், — சங்கானை.

நாகேஸ்வரம்
ஸ்ரீ நாகவரத நாராயணர் தேவஸ்தானம்
அளவெட்டி.

அக்கப் பதிப்பு: ஸ்ரீமகள் அச்சகம் - அளவெட்டி.

27-8-1986

தேர் விழாப்பாடல்

குண்டலம் இரண்டோடு குலவுடை முடியிலிரக்
குளிர் கமல வாயரும்ப
குலவுகளாத் நுவமணியும் துளசிமணி மாலைகளும்
கோலமார் பினில் விளங்க
தண்டு கமலம் திடிரி எங்குநாற் கரர் நின்று
தண்ணருள் மழை வழங்க
சாந்த மன்னாநீல் வண்ணஞைய்த் திருமகள்
தழுவுவல் மும் புவனியாள்
கொண்டிடம் திகழவும் பண்டரவ மாயளவை
கூடுநா கேஸ்வரத்தின்
கோயிலுறை அரிநாக வரதநா ராயனு
குறைபொக்கும் கண்ணழகனே
வண்டுறையும் நின்பாத மலரிணையெம் தலைவைத்து
மகிழ்தின்பா வாழ்வு தருவாய்
மன்றும் ஆவணிக் கிருஷ்ண ஐயந்திரதம் ஏறிவரும்
மாதவ மகா தேவனே.

அருட்கவி சீ. விநாக்ஷத்தம்பி

27 - 8 - 86

ஓம் சிவசக்தி

நூல் விளக்கம்

சிறியேன் இளம்பருவந் தொட்டே பாடற்பிரியன்
பத்தாம்வயதிலே “தாயே துணைபுரிவாய் - சரஸ்வதி

நாயேனைக் காத்தருள்வாய்” என்று வாயில் வந்தபடி பாடித்திரிவேன். நாளைடைவில் விருத்தங்கள் வெண்பாக்கள் முதலிய யாப்புமுறைப்பாடல்களும் எழுதக் கூடிய ஆற்றல் ஏரப் பெற்றேன். எனது 14ம் வயதில் எனது குலதெய்வமாகிய வைரவப்பெருமானுக்கு ஊஞ்சல்பாடக் கூடிய பேற்றைப் பெற்றேன். பாடல்கள் மூவின்றிப் பாடுவதற்கு என்னைஉருவாக்கிய ஆசிரியப்பெருந்தலை திருவாளர் தக்திரவேலு அவர்கள் யான் எழுதும்பாடல்களை அந்தப் புன்னியன் எமது வகுப்பு மாணவர்களுக்கு யாப்பிலக்கணம் ஈற்பிக்கும் போது உதாரணத்துக்காகக் கரும் பஸ்கையில் எழுதிக் காட்டி மற்றவர் களுக்கும் என்னைப்பற்றி விதந்து கூறுவார். இந்தச் செயல் எனது கவித்துவத்தை உயரச் செய்தது. ஆசிரிய கலாசாலையில் எனது மாணசீக்குருவாகப் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை யாய்க்கப்பெற்றேன். என்னைப் புலவருக்குவதில் என்மீது தனது ஆருட்சன்பார்வையை வைத்தார். “உ மக்கு ஒரு வருத்தமிருக்கிறது. அது பாடாமல் இருக்கமுடியாத வருத்தம்” என்று ஒரு பொன்னாக்கும் தந்தார்.

இப்படியாக விளாந்த கவிகள் பக்திப்பாடல்களாகவும் கீர்த்தனைகளாகவும் கோயில் திருப்பதிகங்களாகவும் பஜைப்பாடல்களாகவும் சிறுபிள்ளைப்பாடல்களாகவும் மலர்ந்தன. இறைவியின் திருவருளால் வந்த சொத்தாகிப பாடல்களில் “அருள்” திருவருள் என்னும் முத்திரைகளை அமைத்துப் பாடியிருக்கிறேன்.

இப்படி வந்த பாடல்கள் அருட்கவிக் களஞ்சியம் 1ம் 2ம் பிரதிச்சினாக முன்பு வெளிவந்தன. இன்று இந்த நூலில் அருட்கவிக்களஞ்சியம் 3 என்ற தலையங்கத்தில் கீர்த்தனைகள் வெளி வருகின்றன. இக்கீர்த்தனைகளை அச்சவாகன மேற்ற வேண்டுமெனப் பெரிதும் ஆசைப்பட்டுப் பணங்களியும் புரிந்து விடாமுயற்சியாய் நின்றவர் என்னைக்குருவாகக் கொண்ட திரு நா. சற்குணம் (ஈரணையில் சங்காஜை) ஆவர் இந்நால் ஸ்ரீநாசவரதநாராயணரின் சித்திரத்தேரின் வெள்ளோட்டம் நிகழ்த்த 22-8-86ல் வெளிவர வேண்டு மென விரும்பினார். எனினும் 27-8-86 தேர்விழாவின் போது இது வெளிவருவது அவன் திருவுள்ளாமாகும்

இந்நாலிலுள்ள கீர்த்தனைகளைப் பொருளுணர்ந்து இராக தாளத்துடன் பாடுவோர் அவ்வத் தெய்வங்களின் கண்ணருள் கிடைக்கப் பெறுவார்கள் என்பது உறுதியாகும்.

இந்நாலை மிகச்சிரமத்தோடு அச்சிட்டுத்தந்த அளவெட்டி ஸ்ரீமகள் அச்சங்ததாருக்கும் கெளியீடுசெய்யும் திரு நா. சற்குணம் அவர்களுக்கும் இதன் பிரதி களை எழுதித் தந்த திருச்சல்லப்பா அவர்களுக்கும் இந்நாலை அக்கறையோடு வாங்கிப் படிப்பச் சுக்கும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீநாசவரதநாராயணரின் திருவருள் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தனை செய்து யாவருக்கும் நன்றி கூறி அமைகிறேன்.

வணக்கம்

நாகேஸ்வரம் அளவெட்டி

27-8-86

ஆக்கியோன்

அருட்கவி சி. விநாசித்தாயிப் புலவர்

நயப்புரை

சங்கிதழூணம் திரு. V. K. நடராஜன் அவர்கள்
அருளேதயக் கல்லூரி அளவெட்டி

எல்லாம் வல்ல அளவை கும்பழாவளைக்கணபதி திருவருள் முன்னிற்க, சிறியேன் கூறும் நயப்புரையாவது, அளவெட்டி - நாகேஸ்வரம் என்னும் பொறபதியில் கேஸியில் கொண்டருளிய ஸ்ரீ நாகவரதநாராயணரின் தேர்விழாவின் போது வெளியீடு செய்ய விருக்கும் அருட்கவிக்களஞ்சியக் கீர்த்தனைகள் எமது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுறிய அருட்கவி சீ. விநாசித் தமிப்புலவரின் ஆக்கமாகும். அவரது கீர்த்தனைகள் பலவற்றை நயத்தோடு பாடிப் பல இசையர்ஸ் குகளில் ரசிகர்களின் பாராட்டுக்களைப் பெற்றுள்ளேன். அவரது பாடல்களைப் பாடுவோர் பொருளை யுணர்ந்து தம்மை மறக்கும் நிலை பெறுவார்கள். தெய்வீக வாழ்வுக்குத் தம்மனத்தை வழிநடத்துவர் இவை நான்பாடிக் கண்ட நயங்கள். இவ்வாறு ஏனைய அன்பர்களும் பாடிப்பலன் பெறுவார்களாக. அம்பிகை அடியவஞ்சிய அருட்கவி நீட்டும் வாழுக,

அன்பன்
V. K. நடராஜன்

ஸ்ரீ நாராயகர் கீர்த்தனைகள்

இராகம் - அமசத்வனி

தாளம் - ஆதி

கஜமுக ராஜனே கழலினை சரணம்
காணமழை பொழியும் ஞானவி நாயகனே.

பஜனையும் பூசையும் பத்தியுடன் புரிந்து
பரவும் வரந்தருவாய் பழந்தமிழ் சொறிந்து

பந்தனை யாகிய பாழ்வினை மாறி
பவக்கடல் நீந்தி தவத்துறை ஏறி
சிந்தனை நதியிலே தேனும் தூறி
சித்தங் குளிரவருள் தேறுதல் கூறி

மத்தியகாலம்

அரகர கரவென அடியவர் பணியும்
அரனி விரதமது பொடிபடச் செய்தனை
மாபா ரதமதை நேரா யெழுதிய
மத்தள வயிறுனே உத்தமி புதல்வனே

[கஜ]

(2)

3

பல்லவி

அம்சத்துவனி ஆதி

மகர கணமதே க்ருபா நிதி
மலரடி சரணம் சரணம் சரணம்.

அனுபவஸ்வி

மகாதேவன் மகிழ்ந்திடு மகனே
மறைகிறி வரைந்த வாரண முகனே

[ம]

சரணம்

வாக்கும் மனமும் வாய்மையைத் தெரிந்து
வண்மையில்பு மலர்ந்தறம் புரிந்து
ஆக்கைநலம் பெற அடியனில் பரிந்து
அருள்வாய் அருட்கவித் தேனெனும் விருந்து.

பல்லவி

நாட்டை ஆதி

சூதிஷ்நாயகனே பிரணவ
அற்புத னேதில்லைக் கற்பகனே அருள்

[ஆ]

அனுபவஸ்வி

சோதிஸ்வ ருபா சுந்தர வத்து
வேத விநாயக விக்கிண ராஜா

[ஆ]

சரணம்

பாலும் தெனும் பருப்பும் கரும்பும்
பழமும் பெருந்தேங் காயும் விரும்பும்
மூலாதார மூர்த்தி யே ஒரு
மூஷிக வாகன கணநா யகனே.

[ஆ]

(3)

பல்லவி காம்போதி: சண்டசாப்பு

ஞாறையென்று வருவோர்க்கு நிலைவென்ற கதிர்காட்டும்
ஞம்பளாவளைக் கொம்பனே என்றும் மனக் [கு]

அனுபவஸ்வி

மறைறதனை வரையிலே வரைந்த பரம் பொருளே
கறையொன்று கண்டனும் துரையென்ற மைந்தனே.

சரணம்

இளமுறுவஸ் தந்துமல இருளகலச் செய்வாய்
இலங்குமுடித் தலையசைத்து கலையமுது பெய்வாய்
உளமுருகி விழிபெருக பரகதியும் தருவாய்
ஒம்கணப தேநமவென் ருரைக்க முன்பு வருவாய்

பல்லவி கேதாரமகளளம்: ஆதி

உன்னைமறந்திங்கு உயிர் வாழ்வனே
ஒங்கார மாமுகனே விக்கினேஸ்வரனே.

[ஒ]

அனுபவஸ்வி

என்னுள்ளம் நீயறிவாய் உன் என்னம் நானறியேன்
எந்தாய் உலகனைத்தும் தந்தாய் தயாபரனே.

[ஒ]

சரணம்

பந்தபா சங்கள் பறந்தோடிச் செல்ல
பணிந்துங்றன் நாமங்கள் பாவாலே சொல்ல
அந்தியகாலனென்றை அனுகாது வெல்ல
ஒதார படைக்கலம் அருள்செய் வல்ல.

[ஒ]

(மத்தியகாலம்)

யாத்திரநாயகி செந்தமிழ் வாணி மங்களாங்கும் செங்கமலை
கந்தரவதனி, சோதிருபிணி சோமசேகரி, ஞானவாமினி
தந்துவ நாட்க சிற்பராணி சதாசிவந்தருகலா மனேன்மணி
ஏத்திநி பாதச கத்தினை நல்கிடு முத்தமிழ் தந்திடு
புத்திர மணிதோ

பல்லவி**மோகனம்: ருடகம்**

கும்பமாவளைக் கொம்ப ணடிகளை
நம்பினவர்வாழ் வார் - அருட்

(கு)

அனுபவல்லவி

செம்பொருளாய் சிவகதி ஒங்க
வெம்பிணிப்பாச விடுதலை தாங்க

சரணம்

இம்கணபதி என்றுச் சரித்து
இளிர்வெண்ணீரு தினமும் தரித்து
தேம்பி உள்ளம் குளிர்ந்து நின்று
தேனருட்சநி பாடிச் சென்று

மோகனம்: ருடகம்**சாருகேசி: ஆதி****பல்லவி**

காலக் கணக் கழித்துக் கருணைக் கணக்கெழுதும்
கணபதி யேசரணம் - அடியார்

[கால]

அனுபவல்லவி

மாலுக் கொரு மருகா மழவிடையோன் மகனே
வேலுக்கு மூத்தவனே விமலினி பாலகனே. [கால]

சரணம்

வாயு ஒடுங்கையிலே வந்து நீ முன்னின்றுய்
வயது வழக்காடும் வல்லவனுய் வென்றுய்
காயம் மனம் வாக்கு கழவினைக்கே கொடுத்தேன்
கற்பகத் திருவருள் அற்புதத்தேன், மடுத்தேன்.

சிம்மேந்திர மத்திமம்: ஆதி**ஆரவி: ஆதி****பல்லவி**

அகிலான் டேஸ்வரனே - ஜங்கரனே
அருவரு வாகிய பிரணவநாதனே.

பல்லவி

ஐந்துகர மருவு தந்தி முகமுடைய
ஆதி முதல்வ வருக - அருள்

அனுபவல்லவி

சக காரணனே தும்பிமுகனே
சந்தரி சிவசக்தி தந்திடு மகனே

அனுபவல்லவி

பந்தவினையிலே சிந்தனை யோடி
பயின்றுமலாது பவம் தொடராது

சரணம்

சொற்பதங் கடந்த சேரதியனே - வேழ
கற்பனை கடந்த நீதியனே - உணர்
சிற்பர யோகனே செல்வ விநாயகனே
பொற்பதம் தந்தருள்வாய் அற்புத நாயகனே

சரணம்

ஏத்து ஸரமருஞம் கஸநாயகனே
கஸிநதி பெருகும் கருணைகரனே
ஏத்து படியவரின் இடர்தீர்ப்பவனே
இதய கமலயிசை ஏறியபரனே

(6)

இராகம் - சாருமதி

10

பஸ்லவி

சித்தி விநாயகன் சேவடி கைதொழு
தீராத துண்பங்கள் திரும் - என்றும்

அனுபஸ்லவி

பத்தி பெருகும் வீத்தை பெருகும்
சத்தி பெருகும் முத்தி பெருகும்.

சரணம்

மருவு மடியார் மனதிலுவறவான்
மாமறை மந்திர மாகிநிறைவான்
கருவினை நாலின் கணிதம் கணிப்பான்
காலக் கிரகக் கவலை தணிப்பான்.

ரூபம்

இராகம் - அமசத்தொனி

(7)

தாளம் - ஆதி

12

பஸ்லவி

அகரமும் உகரமும் மகரமுமாகிய
அருணிதியே செல்வக் கணபதியே

அனுபஸ்லவி

வகர மனேன்மனி பகவதி மகனே
வல்லபை நாயகனே வரதவிநாயகனே

சாணம்

கற்பளை கடந்த கருணைக் குருவே
கற்றிட மடியாவர் கற்பக தருவே
அற்புதாக களிறே ஆதிபரம் பொருளே
அருட்களி பாடும் பணியெங்க கருளே.

இராகம் - பிலகரி

11

பஸ்லவி

தாளம் - ஆதி

செல்வவி நாயக வருவாய் - சிவ
செந்தமிழ்க் கல்வியைத் தருவயய்

13

பஸ்லவி

பூபாளம் - ஆதி

சிவசக்தி ரூபனே கணபதியே - ஓம்
சிற்பர நாடக குணநிதியே - அருட்

அனுபஸ்லவி

சொல்லும் பிரணவ சோதி நாதா
தொல்லை களைந்திடும் வேதபாதா

சரணம்

அம்பிளக் ஞான அமுதமூட்ட
அம்புயக் கண்ணன் அழகுதீட்ட
அம்பல வாணன் அங்கை நீட்ட
அசைந்து நடக்கும் அழகு காட்ட

அனுபஸ்லவி

தலசித்தி தருவாய் தற்பரநாதா
சத்து சித்தானந்த சத்திநிபாதா

சரணம்

ஐந்தொழில் புரியும் ஜெய வாரணனே
ஆகம திருமுறை அருளாரணனே
சிந்தனைத் தேனே சம்பூரணனே
திருவருட் கவித்துணை செய்யுங் காரணனே.

பல்லவி

அமசுததோனி ரூபகம்

சித்தி விநாயகர் ஞான சரணம்
சித்திய முத்தியுந் தந்திடும் உத்தமி புத்திரங்கிய

அனுபல்லவி

பத்தியெனும் சிவ வித்துமுள்ளத்திட
பாத மலரடி தருகண பால பிரணஸ் ரூபனே

சரணம்

தீவிணைப் பலம் தீர்ப்பவனே
திருப்படி மிலை சேர்ப்பவனே
மேவு மூலகைக் காப்பவனே
வேத சிவாகம மோதிய நாதவிநோத தயாபர

மத்தியகாலம்

நீ, திருவோடு கலை தா
வாஅரி திரு மருகணே
நினந்து நினந்து பாமலா
புனிந்து புனிந்து பாடிட
தேவ சதானந்தம்
சிவமணமக ரந்தம்
தினமறிவு பெருக மனவறுதி தஞ்ச
கணபதியே வருக.

பல்லவி

கெம்பீர நாட்டை ஆதி

திருப் பெரு மாக்கடவைக் கணபதியே - அருள்
செல்வ விநாயகக் குணநிதியே.

[திரு]

அனுபல்லவி

குருப் பிரகாச குஞ்சர முகனே
சிவப் பிரகாசன் தந்திடும் மகனே

[திரு]

சரணம்

வேத மந்திர மெய்ப் பொருளானும்
நாத விந்தொடு நற்கலை யானும்
ஆதிமுலனே ஞான ரூபனே
ஶோகித் திருயருட் சுந்தர நாதனே.

[திரு]

பல்லவி

சிவரஞ்சனி சாப்ப

பிரணஸம் காதேவ கஜவதன சிவரூப
கருணையிகு கணநாயகா — திரிந்யன்

அனுபல்லவி

சரவணப் வானந்தன் தலையனே வழுவாய
மருவுமடி யார்கள்விளை விலகவருள் புரிவாய்,

சரணம்

காஷ்ரியைத் தந்தவா கலைபடிவீல் வந்தவா
கணிரைவ ரைந்தவா புவனம்பி ரைந்தவா
தேவர்பணி பாதனே திருமூறியி னுதனே
செல்வ அருட் கவிதரும் சிவக்கதி யெனவரும்.

சிவன் கிருந்துணக்க

கல்யாணி - ஆதி

பல்லவி

சந்திர சேகரனே சதாசிவ
தாண்டவ ராஜனே ஆண்டவ : சௌதில்லைக்
அனுபல்லவி
அந்தமொ டாதி அல்லாதவனே
அரிபிர மாதியர் அறியா தவனே.

சரணம்

விண்ணவர் ஞானியர் விரும்பிறும் விருந்து
மேவுஜை னணபிளி விலக்கிறும் மருந்து
எண்ணிய வடிவொடு பெருந்துறைக் குருந்து
இருந்தருள் பரமனே என்மனம் பொருந்து.

2

சரகரப்பிரியா : ஆதி

பல்லவி

அருனே ராஜ சேகரா அம்பலம்
ஆடிடும் நாயகனே பரமதயாபர

அனுபல்லவி

புரமுன் ஹரிந்தவனேஞா னேஸ்வரி
பொருந்தும் பாகனே பூரணத் தியாகனே.

சரணம்

தவமா மனியே சம்போசங்கர நாதா
தாளெடுத் தாடும் தர்மசோ ஸுபா
சிவனே கைலைத் தேவர் சந்திர
சேகர னேயருட் சேவந் தருவாய்.

3

பல்லவி

புண்ணியனைக் கண்டு தொழுவாய் - மனமே
பொங்கு சட்ட பிதினிலே கங்கையொடு திங்கள் வைத்த

அனுபல்லவி

எண்ணியன் தந்தவளை எங்குமுள்ள சங்கரமே
விண்ணவரும் ஜானோரிய கண்ணூதலைக் கந்பகளை

சரணம்

ஆடுமலர்த் தாளெடுத்து அங்கிதுடி கைப்பிடித்து
அரவுடன் புவித்தோலை அரையினிலே யுத்து
வேடம்பிகு வெண்ணீரு மேனியெங்கும் நரித்து
வீர முயலக்கைப் பாதத்தினால் நெரித்த

உண்ணெகிழ் நின்றுருகி ஓம்நமசிவாயமென
பண்ணேழுகப் பாடுகின்ற பக்தர் குலம் வாழ்வுபெற
திண்ணைபுரக் கோயிலிலே தேவிசுந் தராம்பிகையாம்
பெண்ணமுதைப் பங்குடைய வண்ணமிகு சுந்தரனை

4

பல்லவி

ஆடும் திதம்பு நாதனில் பாதத்தை
அஞ்சலி செய்மண மே சந்ததம்

அனுபல்லவி

பாடும் புலிமுனி பதஞ்சலி காண
பண்ணவர் அடியவர் பரவசம் பூண

சரணம்

ஐந்தெழுத் தாகிய அழினைத் தெரிந்து
அகங்குழைந் தருகும் அன்பரிந் பரிந்து
சிந்தனை தெளிந்த தேனினைச் சொரிந்து
சேவடித் தாமரைத் திருவருள் புரிந்து.

வதாங்கி : ஆதி

5

காம்போதி கண்டசாப்பு
பல்லவி

எடுத்தபதம் யிதிக்காமல் மிதித்தபத மெடுக்காமல்
இனித்த நடம் புரியும் சிவனே அருள்பெருக

அனுபவ்வில்லை

உடுக்குமழு வன்றுலம் ஏடுத்த புலியுடைக்கோலம்
அடுத்தமுனி வரர் காண அனைத்துலகும் சுகம்காண

சரணம்

கொன்றறமதிச் சடையாட குண்டலமி கைந்தாட
அவ்ரலரு மலர்மாலை யனிந்த தடந் தோளாட
நின்றுடும் சிவகாமி நிலவுகர மசைந்தாட
மன்றுட அரிபிரமன் மன்றுட மறையாட

6

பல்லவி

மோகனம் + ஆத

கால் தூக்கி நடனமாடும் காட்சியைக் கண்டவர்க்குக்
கவலை வருமோ சிவனே நினதிடது

அனுபவ்வில்லை

நால் தூக்கி மார்பினிலே நடங்கு பன்னகம் தூக்கி
வால் தூக்கி விளையாடும் மானும் மழுவும் தூக்கி

சரணம்

அம்பிகை கந்தரி அபிநயம் காட்ட
அம்புயன் நாரணன் சுரஜதி கூட்ட
தும்புரு நாரதர் பண்ணிசை யூட்ட
சுந்தரத் திருநந்தி மத்தளம் தீட்ட

7

(13)

கேதர கெளளம் - ரூபகம்

பல்லவி

ஆண்டவன் தாண்டம் ஆடினர் - தில்லை
யாங்கரக் காளியுட ஞேங்கார வீதியிலே

அனுபவ்வில்லை

ஒன்றுமடியார் மெய்ந்நெறி செல்ல
விள்ளைவரெல்லாம் பண்ணிசை சொல்ல

சரணம்

நீண்ட திருச்சடை குலுங்கி யாட
நெட்டிலைச் சூல முழங்கி யாட
ஷண்ட அரவம் கலங்கி யாட
முறூல் மார்பி விலங்கி யாட

(4)

(ம. காலம்)

மானுட மழுவாட வளருமிசைத் துடியாட
மதியாடப் புன்ளாட மருவுமிரு குழையாட
வானுட மன்றூட மன்னிய நாள் கோளாட
மாலயன் அரிசரானுட காரண னறு முகனுட

8

காம்போதி - கண்டசாப்பு

பல்லவி

பதச ரோ ருமலரில் நிதமுமே பணிபுரிந்து
பரவுமா னந்தநிலை தருவாய் - சிவாயநம்

அனுபவ்வில்லை

மதிசடா பாரணே மருவுகே திசனே
மலையுமா பாகனே வரதனே யோகனே

சரணம்

அரசரா பரமகரு ஞைகரா சாம்பசிவ
அமலனே அகிலஉல கதிபனே அருவருவ
ஒருவனே திரிநயன முறைலுறு வதனனே
உகரமென மகரமென அகரவுயி ரென மிலிரும்.

(14)

சாருமதி - ஆதி

பல்லவி

9

சோம வாரம் சிவ நாம மாயிரம்
சொல்லுவார் வினை திருமே - புகழ்ச்

அனுபல்லவி

சாம காணந்த மாடுஞ் சங்கரன்
வாம நாயகி மருவும் பங்கினன்

சரணம்

பொன்மய மேனி பொலிதரு மழகன்
இன்னிசைப் பாடலுக் கிசைந்திடும் குழகன்
மின்னிடுகுலம் விளங்கிய கையன்
முன்னிய வரங்கள் அருள்புரி ஜயன்

கல்யாணி - ரூபகம்

10

பல்லவி

ஆனந்தக் கூத்திடும் சிவனே - தில்லை
அம்பல வா சங் கரனே - அருள்

அனுபல்லவி

தானந் தத் தித் தொம் நம் தகதியி ததிங்கின தோமென
தத்துவ முத்திரை வைத்தொரு வித்தக உத்தமியானுடன்

சரணம்

வந்தனை செய்பவர் பந்தனை ஒடு
இந்திரன் மாலயன் சிந்தனை கூடு
ஜந் தொழிலாலே அண்டங்கள் ஆடு
நந்தி திருவருள் மந்திரம் பா'

(15)

11

பல்லவி

ரூபகம பிலகரி

இடது பதம் தூக்கி யாடும்
நடனசபா பதியே - தனி

அனுபல்லவி

அடியவர் திரு அருள்பேண
அறம் பொருளின்ப நிலைகாண

சரணம்

அரவு மதியும் அமைந் தாட
அலைமலிசடை அசைந் தாட
பரவு குலப் படை யாட
பளிந்து தாங்கும் விடையாட

வரதன் வேத அயனை
மங்கை சிவ காமி யாட
சரவணைக்கண பதி யாட
தவப் பதஞ்சலி புலியாட

12

பல்லவி

தோடி ரூபகம்

வேறு துளை வேண்டாம் - நெஞ்சே
வேண்டிய வாறருஞம் ஆண்டாலைப் பணிந்தால்

அனுபல்லவி

நீறு புளைந்து நெஞ்சம் குளிர்ந்தால்
நித்தமைந் தெழுத்தில் நேசம் விளைந்தால்

சரணம்

பிள்ளை பெண்டிர் சுற்றம் பெற்றவர் ஊரார்
பிரிந்துயிர் போகையில் பிண்ணலே வாரார்
உள்ள பொருள் போனால் ஒருவரும் பாரார்
உன் செயல் தீதென்றால் உம்பரும் சேரார்

(16)

13

பஸ்லவி

காம்போதி - ரூபகம்

விங்க சோதியே - சிவ
சங்கரா சிதம்பரேச

அனுபஸ்லவி

தங்கருபனே - மலை
மங்கை பாகனே - அருள்

சரணம்

ஆப்பையி முத்த குரங்காய்த் - துன்பம்
அடைந்தேன் தனக்கிரங்காய் - என்னைக்
காப்பதுன்றன் கடன்றே - இனிக்
கை விடுவது நன்றே நன்றே.

14

பஸ்லவி

இந்தோளம் - சண்டசாப்பு

பிறவாத இறவாத பெருவாழ்வு தருந்தில்லைப்
பெருமாளைப் பணி நெஞ்சமே - கருவில்

அனுபஸ்லவி

அறமான பயிர் உய்ய அன்பான மழைபெய்ய
அருளாகு நிலை நின்று ஆனந்தக் கனிதின்று

சரணம்

மலையானும் மகவோரும் வழவாத உறவோடும்
இனிதேபெற் றணைத்தாரும் இதமான அயலாரும்
வினைப்போக உடல்நீங்கி விரைந்தாவி விடும்போது
திணைப் போது முதவார்கள் திடமீதை மறவாது.

(16)

(17)

15

பஸ்லவி

ஷணமுகப்பிரியா - ரூபகம்

அம்பலவாணைன் நம்பி நின்றால் நமக்கு
அல்லவுண்டோ மனமே - தில்லை

அனுபஸ்லவி

அம்பிகை பாகனே அருளொளி தந்திடும்
ஆரமுதாகிய அன்பையளந்திடும்.

சரணம்

சின்னம் சிறுபிள்ளை போல நடிப்பான்
தேசமெல்லாம் நிறை வாக இருப்பான்
தன்னை நினைப்பார் நெஞ்சில் தரிப்பான்
சற்குருவாய்த் திரு வருஞும் சரப்பான்.

வாங்வி கொன்றைமதி சென்னி முடிப்பான்
மான்மாழ அங்கியைக் கையில் பிடிப்பான்
தன்விகரில்லாத தாள் மலர் தூக்கி
தக ஜெனு தகஜெனு தத்திமி திமிதத் தோமென்றுடிய
[அம்பல]

16

பஸ்லவி

மோகனம் - ரூபகம்

சதாசிவனை சதா துதிக்க
சதானந்தமே - அருட்

அனுபஸ்லவி

சிதாகாச வெளியினிலே
சிவாயநம ஒளியினிலே.

சரணம்

அடாத செய வகந்தை நீங்கி
கெடாத சுகக்கலை லோங்கி
விடாதமன ஏறுதி வாங்கி
படாத தவ மனையில் தூங்கி

(18)

17

பல்லவி

மோகனம் - ஆதி

ஓடேந்திப் பிச்சை ஏற்க பேய் வாழ் மயானம் போக
உனக் கென்ன விதி வந்ததோ - ஸ்வாமி

அனுபல்லவி

மாடேந்தி கைலாச மலையேந்தி அடியார்கள்
மனமேந்தி மறையேந்தி வைத்திருக்கும் சிவனே - நீ

சரணம்

குணமிகு மனைவியாள் கூடச் செலவு செய்து
கொடிய பஞ்சம் வந்ததோ - கானக்
குறத்தியைக் குஞ்சரியை குமரன் மணந்ததாலே
குலமதிப் பீனம் வந்ததோ - முத்த

கணபதி நாணமின்றி கண்ட இடங்களெல்லாம்
கைநீட்டி உண்கின்றுன்றே - மாயக்
கண்ணன்றும் மைத்துனன் களவாடி வெண்ணே யுன்று
கட்டுண்டியுண்டா னென்றே - கையில்

18

பல்லவி

காம்போதி - ரூபகம்

சதா சிவரா, சடேஸ்வரா
தரும் நாயகா - அருள்

அனுபல்லவி

சதா நந்த தேவனே
தவா னந்த ரூபனே.

சரணம்

வேழ முண்ட விளங்கனி போல்
விளைந்த கல்வி விழலா னல்
வாழ் ஒருி வழியுண்டோ
மாதர், வில்லா மகவுமுண்டோ

மத்திமகாளி

அரகர சிவனை அடியவர் அனுதினம் திருவடி பரவிட
மரகத வடிவின னருகுற மழுமா விடையிசை யேறி
அழுகு மருவு கருணை புரிய அற்புத சம்பக நர்த்தன
மாடுந்தி கம்பர மாகும்சி தம்பர
ஆதியனே சோதியனே நீதிவடி வானவனே.

(19)

19

ஷண்முகப்பிரியா ஆதி

பல்லவி

அந்தரங்கத்தைச் சொல்லுவாய் ஆடுகின்ற
அம்பலவாணரே ஜந்தெழுத்தாகிய

அனுபல்லவி

சந்தர ஜோதியிலே சுடர்க்கொழுந் தானுய்
தந்திர நான்மறை தருபொரு ளானுய்

சரணம்

ஷந்தராலி நின்றதென்ன உமைபாதி கொண்ட தென்ன
உடுக்கு மழுமாண உவந்து பிடித்த தென்ன
திருநீ றணிந்ததென்ன திருக்கும் கொண்ட தென்ன
சென்னியில் திங்கள் கங்கை வன்னி முடித்த தென்ன.

20

பிலகரி - ஆதி

பல்லவி

சிற் உம்பலத்து ளாடும் தேவாநின் பாதத்தைத்
தெரிகிக்க வரந்தருவாய் - சிவகாமியுடன்

அனுபல்லவி

சுற்றும் பணியணிந்து தூயவென் ணீயணிந்து
சுற்றைச் சடைமுடிமேல் கதிர்மதியைப்புனைந்து

சரணம்

பற்றுப் பிறிதில்லாத பாவலர் பாடிட
பங்கய னும்மாயனும் பக்திகொண் டாடிட
நற்றவ ஞானியர் நாடி அறிந்திட
நமசிவ யவடிவின் நர்தம் பிறந்திட.

(20)

21

பஸ்லவி

தோழி - ஆதி

தாண்டவம் செய்யும் அப்பனே - சபைநடவில்
ஐனாதி முனிபாட ஜகநாதன் யமம் போட

அனுபஸ்லவி

ஆண்டானே சிவனே அரவே பசுபதியே
ஆரணம் தந்தவனே அருணாசல நிதியே

சரணம்

பாதி மதியிரவி பயிலுஞ் சடை குறுங்க
பாம் பளியோடு ஈங்கக பாய் புவித்தோல் ஸலங்க
சோதி மஜியுடில் தூயவெண்ணீ றிலங்க
சந்தரியாள் சிலம்பின் சந்தச் சவை 'துலங்க

22

பஸ்லவி சித்திரமேந்திரமத்திமம் - ஆதி

அத்தாம கேஸ்வரனே - சிவனே
அங்பரைக் காத்திடும் அம்பிகை பாகனே

அனுபஸ்லவி

செத்தார் எலும் பணியும் அருளலங்காரா
செந்தி வண்ணு திருப்புலி யூரா

சரணம்

வண்ணி கொன்றை மாலை சென்னியில் குடினுய
மண்சமர்த்து மதுரை வைகையில் வாடினுய
கண்ணி சந்தரி யொடு காலெடுத் தாடினுய
கதிபெறும் அடியார் காதலைநாடினுய.

மந்திம காலம்

பரம தயாபரி திரிபுர சந்தரி பாக மமர்ந்திடு நாயகனே
பக்குவ பக்தர் தமக்கருள் ரட்சக் பச்சைமலைச் சிவபூரணனே
பண்பா உடையவர் தம்பால் உறைதிரு நம்பா நமவியைப்
பாதி மதியனே சோதியழகனே, பசுபதியே அரியனும் அறிவரிய

(21)

23.

பஸ்லவி

பூபாளம் - ஆதி

ஆதிரை யானை யம் பலத்தானை
அஞ்சலிசெய் திடுவோம் - திரு

[ஆதி]

அனுபஸ்லவி

மாதோரு பாகனை மாமறை யோகளை
சிதமதி புனைந்த செல்வத்தியாகளை

[ஆதி]

சரணம்

மார்கழி மாதத்தில் மலருவிருள் கழிந்து
வாயில் நமசிவய மந்திரம் மெர்பிந்து
பேர் துயராகிய பெரும் பவ மழிந்து
பிரணவ சோதியின் கருணையிற் குழைந்து.

24

பஸ்லவி

உபதேசம் கேள் மனமே - தினமே
உண்ணைப் படைத்தவனை என்னித்துதிக்க - குரு

அனுபஸ்லவி

செபமாலையுடனே திருநீறு துலங்க
சிவயநம் என்னும் திருநாமம் வழங்க

[உப]

சரணங்கள்

எத்தனை பிறவியில் விடுத்தாலும் - முன்னை
இருவினைப் பயன்கள் தெரடுத்தாலும் - சின்
முத்திரை காட்டி நர்த்தனம் புரிவான்
மூலரு மறியாச் சேவடி தருவான்

[உ]

ஏன்பிறந்தேனென் நினைத்தாயோ - நீ
இயற்றும் கடமைகளை உணர்ந்தாயோ - அன்புத்
தேன்பிறைக் கொன்றை மதிசூடி - தவத்
திறமறிவான் திருப் புகழ் பாடி - நல்ல

(22)

இராகம் வலசி இராகமாலிகை

பஸ்லவி

எந்த வடிவிலே சிந்தனைத் திரையிலே
எழுதி வடிவு காண்பேன் - உன்னை

அனுபஸ்லவி

சுந்தரக் கைலையில் வந்தமர்ந்தவனே
மந்திர நான்மறை வழங்கு செவ்வாயனே.

சரணங்கள்

மதுரை நகரிலே மலையத் துவஜனுக்கு
மருமக ஞனவனே - தில்லை
அதிர நடம்புரிந்து பதஞ்சவி புலிமுனிக்
கருளிய வானவனே - நினைந்து

கண்ணைப் பெயர்த்துத் தரும் திண்ணையாட் கொன்று
கையைப் பிடித்த கோலமோ - திரு
வெண்ணைநல் லூரிலே விருது வழக் காடி
வென்றிடுஞ் சிவ மூலமோ - தெளிந்து.

வேடுவே னுயம்பு விட்டுவ ராகம் கொன்று
விஜயனைக் காத்த வடிவோ - கங்கை
ஒடும் படிவிடுத்து மண்சமந் தடிவாங்கி
ஒளித்த சிவச் சுடரோ - புணைந்து.

(22)

தாளம் ஆதி

25

(23)

பஸ்லவி

அடானு ருபகம்

தில்லைநாதன் செல்வ பாதம்
தினம் துதிசெய் மனமே - திரு

[தில்]

அனுபஸ்லவி

எல்லையில்லா ஆனந்தம்
எமக்கருள்வான் அவன் சொந்தம்.

சரணாம்

தெரிந்தும் தெரியாதும் செய்த
தீவினைகளைத் தீர்ப்பான் - மனம்
புரிந்தும் புரியாதும் செய்த
புண்ணியங்களை ஏற்பான் சரர்
அருந்தும் திருவழுதே - எங்கள்
அப்மானே அருளா ஓர்
ஆதிசி வாகம் சுந்தரி அப்பிகை ஞான மகேஸ்வரி
அன்னை சிலம்பொலி செய்ய அட்சர நர்த்தனமாடும்

அம்பிகை கீர்த்தனைகள்

ஹமசத்தொனி

தாளம் - ஆதி

பல்லவி

தக்கியி தோமெனத் திருநடமாடும்
சம்பூரணியே நீவருவாய்.

அனுபல்லவி

மகிஷசங் காரி மகா வட்சமி
வரது வாணி ழீம் ஞேன் மணி

சரணம்

முத்துச் சிரிப்பரும்ப முகமதி மலர
சித்திரத் தோடிலங்க செஞ்சடை குலுங்க
முத்திரைக் கையசைய முத்திருக் கண்ணசைய
சத்திறி பாதசிவ தத்துவத் தாளெடுத்து

2.

பல்லவி

ஸைரவி ஆதி

தாயே யருள்வாயே - தமிழ்
சகலங் லாவல்வி - பரமத யாபரி

[தாயே]

அனுபல்லவி

ஒயா துண்ணே ஓம் சிவ சக்தி என்
உச்சரிப் பார்முன்னே ஒளிவிளக் காகி நிற்கும்

சரணம்

வீணையும் மாலையும் வேதமும் சுமந்து
வெள்ளைத் தாமரை பூவிலமர்ந்து
காணும் அடியவர் கருத்தினில் உறைவாய்
கற்பக ஞானக் கனியென நிறைவாய்.

3

பல்லவி

மோகனம் ஆதி

தாயே சரஸ்வதி வருவாயே
சளவ கலாநிதி தருவாயே.

சரணங்கள்

வெள்ளைக் கமலத்தில் வீற்றிருப்பாய்
வீணையும் வேதமும் வைத்திருப்பாய்
வள்ளற் கையால் வரந்தருவாய்
வாழ்வு சிறந்திடு நலந்தருவாய்

செம்பொற் சிலம்பு குலுங்கிடவே
செஞ்சடை மகுடம் விளங்கிடவே
உம்பரும் இன்பரும் பாடிடவே
உனதடி யார் மகிழ்ந்தாடிடவே.

சந்திர வதனம் நிலவெறிப்ப
தரளப் புன்னை அருள்கரப்ப
சந்தன குங்கும மணம்வீச
சந்தத ம் சிந்தனைக் கலைபேச

அண்ட சராரம் பூத்தவளே
ஆருயி ரெல்லாம் காத்தவளே
தொண்டருக் கீகருனும் சுந்தரியே
சுகநலந் தந்திடும் சுதந்தரியே.

(26)

4. பல்லவி

உள்ளழகைக் கண்ட உள்ளாம்
உருகுமம்மா சருணை வெள்ளாம்.

அனுபல்லவி

அன்ன நடை அலங்காரி
அம்பலத்தின் அதிகாரி

சரணம்

புவனமெல்லாம் பூத்தானே
தவமிருந்து காத்தானே
சிவயநமக் கூத்தானே
பவமறுக்கும் ஆத்தானே.

5. பல்லவி

சொல்லச் சொல்ல வெல்லம் போல
சுவைக் குமம்மா உந்தன் நாமம்

அனுபல்லவி

தில்லையாடும் ஜெக ஜெனனி
சிவபூரணி ஸ்ரீரங்கனி

சரணம்

தந்தை தாயர் தனையர் தாரம்
சந்தை உறவு தாங்கு பாரம்
சிந்தும் காலன் சேர்ந்த நேரம்
செல்வி நின்னருள் வரு மாதாரம்.

6. பல்லவி

சகல உலகு முன்றன் வடிவ மம்மா
தவமுடையோர்க் கிது தெரியுமம்மா - அம்மா

அனுபல்லவி

பகவதி பார்வதி பரமக்ரு பாகநி
பரிபூ ரண்சிவ பாக்ய சரோஜினி

சரணம்

நமபின வரைக் காக்கும் தெய்வமம்மா - உன்னை
நாடி நின்றால் ஏரும் செல்வமம்மா - தில்லை
அம்பலநாடக மாடுமம்மா - நீ
ஆடவில்லை என்றால் ஐந்தொழிலில்லையம்மா.

உ. சேணி ரூபகம்

(27)

7. பல்லவி

சகாரை ஆதி

எத்தனை நாளிங்கே இன்னலைத் தாங்குவேள்
சல்வரியே என்னை ஈன்றவளே இன்னும்

அனுபல்லவி

உத்தம ஜோதி உணர்த்திடும் மாதா
உய்ந்திடு மார்க்கம் உரைக்கலாகாதா.

சரணம்

மைந்தர் மனைவி செல்வவாழ்க்கை நிலைத்தத்தென்று
மாய உடல் பெருக்க வாய்த்தவை தேடித்தின்று
ஐந்து புலன் செலுத்த அவனி முழுதும் சென்று
அருளொளி கிடையாமல் அலையு நிலையில் நின்று.

8

ஆனந்தபைரவி ஆதி

பல்லவி

என்று மனங் குவியும் என்று கவலை திரும்
என்று தெரியேனம்மா - வாழ்விலே

அனுபல்லவி

ஒன்று பலவாக ஒங்கிய ஞான சக்தி
துன்று வினையலை சொல் ஒரு நல்ல புத்தி

சரணம்

அயரா தென் குறையை அப்பனுக்குரைப்பாயே
ஐம்புல ஜேடரின் அல்லலைக் கரைப்பாயே
நயமான சோதி ஞானமுந் தருவாயே
நயினுபுரத் தமர்ந்த நான் பூஷணித் தாயே.

(28)

பஸ்லவி

நீயன்றி உலகாடுமோ - அம்மா
நிலையான பூதங்கள் அசைந்தாடுமோ - சக்தி [நி]

அனுபஸ்லவி

பேயாண்டி யாகி பிளைங்காட்டி லாடும்
தீயேந்து வாரைத் தினங்கூடி யாடும்.
[நி]

சரணம்

இடிடும் மனத்தை ஓடிச் சைப்பாயே
கூடிடும் சொந்தத்தைக் குலைய சைப்பாயே
தேடிடு மானந்தம் தெளிய சைப்பாயே
வீடுறு போதமும் விளங்கவைப் பாயே.
[நி]

10

பஸ்லவி

இந்தோளம் - ஆதி

அருள் செய வேண்டு மம்மா - பராசக்தி
அம்பிகையே நின்னை பாடவும் ஆடவும்.

அனுபஸ்லவி

பொருளும் சுகமும் பொவிந்து யோகமும்
புனித மாகிய ஞானத் தியாகம்

சரணம்

கருவரு வாகிய காரணியே - என்னுறுங்
கலைாடி வடிவாகிய பூரணியே - எனக்கு
வருபினி வறுமை தீர்ப்பளே - என்னை
மதிசிதரு வண்ணம் காப்பவளே - உந்தன்

(28)

தேஸ் ஆதி

11

பஸ்லவி

தோடி - ஆதி

மனத்து யரங்கள் ஏது . என்னை
வளர்த்த பராசக்தி இருக்கும் போது.

அனுபஸ்லவி

அனைத் துவ கங்களும் ஆக்கிய அன்னை
அடியேன் நெஞ்சில் அமர்ந்த பின்னை.

சரணம்

அம்மா என்றால் அனைத்தருள் செய்வாள்
அலையவி டாது கஸ்மழை பெய்வாள்
சும்மா விருக்கும் சுத்திரம் தருவாள்
நூரியாதீதச் சுடராய் வருவாள்.

12

பஸ்லவி

சிந்துபைரவி - ரூபகம்

செல்வக் குழந்தை யம்மா - நீ
சித்தத்தில் விளாந்த ஞானமுத் தம்மா.

அனுபஸ்லவி

செல்வாமும் கல்வியும் வீரமும் தந்திடும்
சிவகுரு சந்திர யோகம் பிறந்திடும்.

சரணம்

சின்னச் சிரிப்புச் சிரித்துச் சிரித் தென்றன்
இன்ன லொழித்திடுவாய் - மெல்ல
அன்ன நடன நடை நடந்து, பசிக்
முழுதமும் தந்திடுவாய் - உயிர்
மன்னுங் கருணைக் கண்டவிழியாலே
பொன்னின் கதி தருவாய் - தினம்
உன்னை மற்றாத நல்லருள் மருந்து
தின்னத் தின்னத் தருவாய் - எங்கள்

(30)

13

(31)

15

தோடி - ருபகம்

பல்லவி

சிம்மேந்திரமத்திமம் ஆதி

அம்மா; முத்து மாரி - அருள்
அம்பிகையே ஜக ஐனனி

துர்க்கா தேவியே சுந்தரியே - சிவ
சோதி மங்கள சதந்தரியே.

செம்மா துளம் மேனி - கொண்ட
சிங்காரி சிவராணி சங்கீத நடராணி

தக்கோர் காண்கிற கோலமே - தவம்
மிக்கோர் மனங்குனிர் மூலமே - சிவ

சரணம்

சரணம்

சுரகத்திலே கொலு விருந்து
கம்பத்திலே தவ மிருந்து
அரவுடையான் ரெத்தாலே
அண்டமெல்லாம் பூத்தவளே
அடியனைக் காத்தருளே.

சிங்க வரங்க சியாமள வஸ்வி
சிவசக்தி என்றுண் மந்திரம் சொல்வி
பங்கய பாதம் பணிந்தேன் வருவாய்
பந்தலை தீர்த்திடும் திருவருள் தருவாய்.

14

பல்லவி

வாசஸ் பதி ஆதி

தாளம் ஆதி

ஞானடி யோடு தமிழ்த்தெனுட்சி செய்ய வந்த
மீனுட்சி யம்பிகையே -- மதுரை

இராகம் ரஞ்சஸி

16 பல்லவி

ரஞ்சினி ஐனனி கஞ்சமலர் வதனி
அஞ்சக அருள் வசனி - தில்லை

அனுபல்லவி

ஆனுட்சி செய்யும் பரமன் அருளாட்சி நீயே
ஐனுட்சி செய்யுடனின் உயிராட்சித் தாயே.

நஞ்சஸி கண்டன் கொஞ்சிடு மானே
வஞ்சஸி நோய்க்கு மருந்தே தேனே-

சரணம்

சரணம்

அருள்மர கதறிற முடையாளே - கையில்
அமுத் சலசங் கெண்ட கொடையாளே - செல்லத்
தெருண் மலரங்குசப் படையாளே - ஒம்
சிவ யநம வடிவ நடையாளே - (அம்மா)

ஓயாத வாழ்வில் வெளவால் எனவே
பேயாய்த் திரிந்தேன் எல்லாம் கனவே
தரயே உன்னைத் தஞ்சமென் றடைந்தேன்
நீயே கதியென நெஞ்சம் குளிர்ந்தேன்.

(32)

17

பல்லவி

எங் வேண்டும் கேள் மனமே - நீ
எம் பெருமாட்டியை இரவு பகல் நினைந்து

தேடி ஆதி

(33)

19

பல்லவி

மன்றாடு கின்றே எம்மா - தில்லை
மன்றாடு மீசனுடன் நின்றாடு மீஸ்வரியே

வாசாபா

[மன]

அனுபல்லவி

மதியனி சடையோன் வாய் மறை மொழியை
மக்களுக்குணர்த்திய வண்டமிழ்க் கிளியை.

சரணம்

நிதிவேண்டு மா - விட்டு நிலம் வேண்டுமா - கலை
மதி வேண்டுமா - நல்ல வழி வேண்டுமா - பெரும்
கதி வேண்டுமா - அருட்டுனிவேண்டுமா - மக்கட்
துதி வேண்டுமா - இன்ப - சும் வேண்டுமா - தருவாள்

18

பல்லவி

கௌரிமனோகரி ஆதி

கருளைப்ரவாகக் கௌரி மனோகரி
கலை நலந் தாருமம்மா - அம்மா

அனுபல்லவி

தருண மழையாகிச் சஞ்சலம் தீர்ப்பாய்
சாந்தி விளங்கு மலர்த் தாளிற் சேர்ப்பாய்.

சரணம்

அஞ்சாதே மகனே அஞ்சாதே என்று
அபய வரதகர அழகுடனே நின்று
நெஞ்சார் கலை நீக்கிடும் தாயே
நிம்மதி திருவருள் நிதிதரு வாயே.

20

பல்லவி

தன்யாசி ஆதி

நீயலை க்காவிடில் யாரணைப் பா ரென்னை
நிர ஞ்சனி பகவதி - ஜெகஜெனனி

அனுபல்லவி

தீய ணைக்குஞ் சதா சிவன் மகிழ் தேனி
பேயனைக்கும் துயரம் பெற்றதென் ஞவி

சரணம்

கம்பைக் கரையினிலே கடுந்தம் புரிந்தாய்
கருவயிர தழைத்திட கனிந்தரம் சொரிந்தாய்
கம்பன் நிச்சம்ப ணன்றும் சூரை வதைத்தாய்
தொடர்ந்திடு காலனை சூலமொடு வதத்தாய்

(34)

21

பஸ்லவி

பரா பரி மடேஸ் வரி
பரம சுந்தரி - அருள்

அனுபஸ்லவி

அரா வணி புரா தனி
வரோ தய சடேஸ்வரி

சரணம்

சரா சர நடேஸ்வரி
நிரா குல சிளா கரி
சரோருக பதா தரம்
சதா பெறத் தரா யருள்.

22

பஸ்லவி

சந்திர ஜோதிபில் தண்டச் சிலம்பசைய
தாண்டவ மாடிடும் தனிமயிலே - அருள்

அனுபஸ்லவி

சந்தன மேனி குங்கும மாக
தங்கு சராசரம் மங்களமாக

சரணம்

நீயசையா விடில் உலடேது - உன்
நீகழ்ச்சி யிஸ்லாவிடில் கலையேது - திரு
உயயசையாவிடில் மறையேது விழி
மலரசையாவிடில் சுகமேது - வளர்

மத்திம காலம்

தீவ தயாபரி கெளரி மனோகரி
தில்லீஸ் நாயகி சிவஞ்சி
சிற்பர நாடக கற்பக பூரணி
அற்புத தற்பர தத்துவமே;
அபய வரத உபய கரமொ டாடிடும்
அருண்டன திரிநபன ஜேக ஜென்னி
வாண்தத் தேனருஞ்சும் பேரின்பப் பேறருஞ்சும்
சீரன்புப் போதருஞ்சும் அரவர சிவசிவ அயிந்ய
சிதாங்கச மகாரூப சதா நேச

(34)

தில்ஸரம் ஏகம்

23

(35)

பஸ்லவி

பைரணி ஆறு

வாவென ஒரு வார்த்தை நீ சொல்லவில்லை என்றால்
பாவியே ஞரிடம் புலவடைவேன் அன்பாய்

அனுபஸ்லவி

நாவிலே றனத்திலே நான் மறை முடியிலே.
ஓவிய காவிய நடமிடும் சிவமயிலே

(வா)

சரணங்கள்

வந்தனே செப்சிற வகைதெரியேன் - உன்றன்
சிற்தனே தநுப் புதச்சுத் திறமரியேன் - பழம்
பந்தனே தீர்த்திடும் பார்வதியே - உலகம்
நிற்தனே செய்யாமல் ஏற்குதியே - என்னை

காலனைக் காலாலே உதைத்துவனோ - நெடும்
குலமொ டவுண்டர வதைத்துவனோ - எடி
வேலனைக் கொம்பனைப் பெற்றவனோ - வரும்
ஆலமுன் டான்பங்கைப் பெற்றவனோ - மகிழ்ந்து

24

பஸ்லவி

ஆரபி

சந்ததம் உன்பதம் சிந்தனை செய்யு மென்னைச்
சஞ்சலப் படவிடலாமா - தாயே

அனுபஸ்லவி

சந்தரி சுமங்களி சூலினி மாவினி
தூர்க்கா நாயகி ஜேகபரி பாவினி

சரணம்

மைந்தர் மனைவியென்னும் வலையிடைப் புகுந்தேன்
வஞ்சனை வறுமை நோய்த் துன்பம் பிருந்தேன்
ஐந்தெழுத் துணரா தலைந்தேன் தவமின்றி
ஆரபிமானம் வைத் தனைய்ப்பாருனை யன்றி

25

பஸ்லவி

சாருகேசி ருபகம்

என்ன வடிவில் நீ கருவாய்
எனது மனக் கவலை தீர்

அனுபல்லவி

அன்னை மனோன் மணித்தாயே
அருள் வாக்கொன் றுரைப்பாயே.

சரணங்கார்

தோடெறிந்து சந்திரனைத்
தோன்றச் சம்த ருபியோ.
கூடல் மதுரை யாட்சி செய்து
குறைகள் தீர்த்த தேவியோ
பாடகத்தைத் தந்து கழ்ப்பு
பதவி காத்த ளாணியோ
நாடிலங்க அறம் புரித்து
நயந்த ஏம்பை ராணியோ

தரும் ரணப் பூசை செய்த
சைலேந்திரன் மயிலே
தருஙை முலைப் பால்கொடுத்து
தமிழ் சைவத்த குயிலே.

26

பஸ்லவி

சிந்து பைரவி ஆதி

செந்தமிழ் வடிவான ஈந்தரியே - இன்ப
சிந்தனை யருள் சரக்கும் சரஸ்வதியே - அம்மா

அனுபல்லவி

மந்திரநாயகி வரதவாணி
வாக்கு வளந்தரும் - மங்களவேணி.

சரணாம்

சிவ சக்திமாலை திருக்கரெத்தோடு
சிற்பர் வீணைத் தேவினசெயோடு
நவசக்தியாகி நவந்தர கருவாய்
நாமகளோகலை ஞானம் தருவாய்.

27

பஸ்லவி

ஶ்ரீரங்காலி ஆதி

செந்தா மரையிலே செம்பெற் றவிசிலே
சிரிப்புட ணேயிருக்கும் திருமகளே - வளர்

அனுபல்லவி

சிந்தா மணிமலைச் சிகர மீதிலே
ழீமு குந்தனின் சிறந்த மார்பிலே

சரணாம்

நிதியும் கல்வியும் நிறைந்த செலவழும்
நினைந்திடு பவர்க்கு நின்விழித் தஞ்சமும்
கதிகளும் தந்திடும் கருணை ரஞ்சினி
ஏடுவினை பிடித்தேன் அருள்பூர் ரஞ்சனை.

28

பஸ்லவி

முகாரி ஆதி

உனது பதமலரைப் பிடிப்பே ஞே - இனி
மனது படுந்துயரை முடிப்பே ஞே - அம்மா

அனுபல்லவி

காலகேள் வரியே சிவகாமி - திருக்
கடலூர் மேவிய அபிராமி - அம்மா

[உரை]

சரணாம்

உற்றுவர் வில்லாத மர மானேன் - உலகின்
களைத்து விழுந்திடுபம் பர மானேன் - எல்லாம்
பெற்றவளே என்னைத் தள்ளாதே செய்த
பிழையைத் திருவுள்ளத்தில் சொள்ளாதே - அம்மா

(38)

29

பல்லவி

கரகப்பிரியர்

உள்ளத்திலே உன்ற னுருவெழுதி - கலை
வெள்ளத்திலே நீந்தும் வரந்தருவாய் - அம்மா

அனுபல்லவி

வெள்ளிக் கிரியிலே விரிசடை யசைந்தாடி
அள்ளி வாங்கொடுக்கும் அப்பளையும் பாடி

சுரணம்

பொன்மதி வதனம் ஒளிவீச - வளர்
புன்னகைக் கணிவாய் மறைபேச - எங்கும்
மின்கயற் கண்கள் அருள்பொழிய - திரு
மேனியிலானந்தத் தேனவழிய - நின்ற

மத்திமகாலம்

பாத மலரினை பாட அனுதினம்
பாலி னின்மொழி தந்தவளே
பரவிடு சுருதிப் பொருளினை யுணரத்
திருநட வடிவைக் கொண்டவ ளே.

பங்கய, மங்கள, செங்கர, முதவி
எங்கனு மேவிய சுந்தரி யே
பாரதி சமரிடு வீரசிங் காசனி,
பார்வதி நாரணி பக்த ரட்சகி

சாம கான மோது வாரின் நாவின்மீதில் ஆய
கலைநிதி யருள் செயும்
சந்தன குங்கும மந்திர வசனீ
தயாபரி மகேஸ்வரி சடேஸ்வரி

[உன]

(39)

30

பல்லவி

சாருகேசி ஆதி

சேவடித் திருவருள் தாராயோ - உன்றன்
திருவிழியா வெளைப் பாராயோ - அம்மா

[கே]

அனுபல்லவி

மாவடி வேலைன வந்தலைத் தாயே
மாதவன் தங்கையென வந்தலன் நீயே

[கே]

சுரணம்

ஊழு வினைப் பெருக்கால் ஊனுடல் அழிந்தேன்
ஊறும் ஜம்புலனால் உறுதியை யிழிந்தேன்
லாழுக்கை நிலைத்ததென்று வயது ஏழிந்தேன்
மனங் குவிந்தாலன்றே வழிந்திடும் செழுந்தேன்.

31

பல்லவி

ஆகரி ரூபகம்

ஏருக வருக ஸ்ரீ தேவி
வரத அபய சஞ்சீவி

அனுபல்லவி

அரங்க ஒம் நமசிவை
அந்தரங்க அருள் தோய

சுரணம்

தன்டை சிலம்பு சலசல வெள்ள
தரள புன்னகை தவழ்ந்து மின்ன
வண்டயர்குழல் மலர அன்ன
மணிந்தை பதம் மனத்திலுன்ன

32

பல்லவி

ராகமாலைகை ஆதி

காம்போதி நிரை காக்கும் கண்ணன் சகோதரி
கல்யாணி யருள் புறிவாய் — தாயே

அனுபல்லவி

பாம்பணிந்தா டுவான் பங்கமர் பைரவி
பக்தி வலையிற்படும் ஆனந்த பைரவி

சரணம்

கரகரப் பிரியன் நாமம் கரைந்து நின் வசமாய்
கதிப்பற ஞானம்ச கானு ரசமாய்
வரு சிவ ரஞ்சினி மந்திர குருளாய்
வருவாய் மோகன மாங்கனி தருவாய்.

33

பல்லவி

பேகட ரூபகம்

மருந்து நீ யம்மா - தெய்வ
மதிவளர்ந்திட மலமகன்றிட

அனுபல்லவி

பரிந்தருள்வாய் பரிபூரணி
பரசுகந்தரும் பரமேஸ்வரி

சரணம்

அல்லயும் புலன்கள் அடக்கித்திருந்த
அறிவுக் கலையின் அழுத மருந்த
தலைமை ஞானம் தந்து குருந்த
கருவிருந்தவன் தாளைப் பொருந்த

34

பல்லவி

பூர்வஞ்சனி ஆதி

அன்புமலரை அருளுவாயே
அமிர்த சஞ்சீவி - நீயே

அனுபல்லவி

என்பு முருக இதயநடம் புரி
ஏதநாயகி இராஜராசேஸ்வரி

சரணம்

பண்டு செய்த பாழ்விளை ஒளிய
பயிலுங் காமிய பாதகர் அழிய
கண்டு நின்னருட் கசிமழை பொழிய
கருணை நிறைந்து கலைரசம் வழிய.

35

பல்லவி

இந்தோஸம் கண்டசாப்பு

அம்மா இன்னுமா சோதனை
ஆகுமா சோல்லம்மா

அனுபல்லவி

கைம்மா முகவனால் காஞ்சிமா முருகனால்
கருதுமா - ரத்யார்க்குக் கஞ்சைமா ம்மைவழங்குட

சரணம்

காற்றிலே பஞ்செனக் கலங்கினேன் தாயே
கதியின்றித் தவிக்கிறேன் காத்தருள் நீயே
அற்றேருடு தும்பையணி வான்பங்கி ஞோ
ஆதாரம் நாயேனுத் குன்கமலத் தானே.

ஸ்ரீநாராயணர் கீர்த்தனைகள்

பஸ்லவி

சிந்துபைரவி ஆதி

கண்ணன் ஊதும் வேய்க்குழல் நாதம்
கலையமுதூட்டும் கருத்தொளி காட்டும்

அனுபஸ்லவி

வெண்ணெய் திருடி வீட்டைவிட் தோடி
விருந்து கொண்டடி விதம்விதம் பாடிக்

சரணம்

நாதம் விந்துணர் ஞானம் கொடுக்கும்
நாவிழி மெய் செயி நாசியை ஒடுக்கும்
வேத மந்திர வீட்டினில் விடுக்கும்
வேதனை செய்திடு வினைகளைத் தடுக்கும்

2

பஸ்லவி

கமாள் ரூபகம்

கண்ணு சண்ணு கண்ணு என்று
கண்ணீர் பெருகி நின்றே ஜெயா.

அனுபஸ்லவி

விண்ணூர் மேனி வெங்கடேசா
தெண்ணீர் பொன்னித் திருவரங் கேசா.

சரணம்

சோகப் பிறவித் துன்பம் தீர்ப்பாய்
சுந்தரப் பாத நிழலிற் சேர்ப்பாய்
நாக வரத நாரா யனை
நலலருள் செய்யும் சம்டி ரணை.

[5]

3

பஸ்லவி

தாளம் ஏகம்

இராகம் மேனாம்
நயக், வரதனை ஞான முதல்வனை
நாராய ஞுவென்று போற்றிடுவோம்
சரணங்கள்

1 மேகத்தில் கருடன் மிசை வருவான்
வேய்ந்துழல் நாத இசை தருவான்
நாகத்தின் மேலே நடம் புரிவான்
நறும்பாற் கடவில் துயில் புரிவான்.

2 சக்கரம் சங்கு கொண்டவனே
தவத்தோன் அவலை உண்டவனே
மக்களைக் காக்க வந்தவனே
மகிழ்வாய் வரங்கள் தந்தவனே.

3 அன்புத் தாமரையில் உறைபவனே
அண்டங்கள் எல்லாம் நிறைபவனே
ஒன்பது கோள்நலம் செய்பவனே
ஒங்கு ஞானமழை பெய்பவனே.

4 ஆவினம் மேய்க்கும் கோபாலா
ஆயரோ டரடும் குணசீலா
தேவரை வென்ற குடையானே
சிறந்திடும் தூது நடையானே.

5 பரவிடு பேய்பினி யறுப்பானே
பக்தரின் பிழைகள் பொறுப்பானே
தருபுவி யளந்திட நீண்டவனே
தவநா கேஸ்வரத் தாண்டவனே.

(44)

பல்லவி

மோகனம் ஆதி

நினைந்து நினைந்து கண்ண் ததும்பி வெதும்பி நிற்கும்
மனந் தருவாய் முகுந்தா (கண்ணு) உன்னை [நி]

அனுபல்லவி

கவிந்து கனிந்தினிக்கும் காளக் குழல்லே
காளிங்க நடமிடும் சூனக் கழல்வே. [நி]

சரணம்

திருட்ட திருட வென்வெறய் தின்றுவனே - அந்த
தீங்கு தரும் சனைக் கொன்றுவனே - சோதி
கருடனில் வானிலே நின்றுவனே - பொல்லாக்
கடிய அரக்கர் தம்மம் வென்றுவனே - உன்னை [மீ]

மத்திமகாலம்

கங்குல் பகலுனது துங்க மஸரடியில்
அன்பு பெருகுவதை மறவாமல்
கள்வர் கோலைஞர்படு பொய்யர் மதியிளிகள்
கயவர் வயிறினி லே பிறவாமல்.
எங்கு மெவரையு மிங் கிரவாமல்.
இலவுக் கிளி போலத் திரியாமல்.
இம்மையு மறுமையும் உண்மை யுணர்ந்திட.
இதய நடுவெளியில் நிழ்மதி வாழ்வுற் [நி]

(45)

8.

பல்லவி

சம்மேந்திரம் ஆதி

படியளக்கும்படி முடியணக்கே வைத்து
பன்னி கொள்ளும் பகவா - பாண்டுரங்கா

அனுபல்லவி

அடியிரண்டாலே அண்டமெல் லாமளந்து
ஆவினம் வாழ்ந்திட கானமழை பொழிந்து [பு]

சரணம்

தன்னடி யளரின் சஞ்சலம் கண்டு
சக்கரம் சங்கு தண்டு தாமரை கொண்டு
நன்னெறி காட்டும் நாரா யணனே
நாடும் திருவருள் தருங்கா ரணவே.

6

பல்லவி

ஆரபி ஆதி

கருட வாகனக் கண்ணனே - பூ
கனகாம் பர முகில் வண்ணனே.

அனுபல்லவி

க(ருடே) ரமயே கமல பாதா
ஹரிநா ராயன ராம நாதா

சரணம்

பார்க்குமிட மெல்லாம் நீயிருப்பாய் - உன்னைப்
பாடுமடியவரின் நடுவிருப்பாய் - அருள்
சேர்த்த கீதா கோவிந்தா - ஜிய
பூரங்கா நின் சேஷ்டுச் சுகந்தா-

(46)

7

பஸ்லவி

கருட வாகன கமலை நாயக
ஏருளை செய் வா யே - ஞானக்

அனுபல்லவி

அரவு மீதிலே திருநடம் செய்யும்
ஆதியே பரஞ் சோதியே - உயர்

சரணம்

ரங்கா ரமணை கேசவ ராமா
ரஞ்சக துளப மணி பரந்தாமா
சங்கீதா ஸ்ரீ வெங்கடேசா
தண்ணாருள் நாம வரத ராசா.

8

பஸ்லவி

சிவரஞ்சனி ஆதி

நாராயணை என்றால் நாக்குளிரும் - இதைப்
பாராயணம் செய்தால் மனங்குளிரும்.

அனுபல்லவி

தீராத பழிதீர வழிபிறக்கும் - முன்பு
பாராத பொருள் பார்க்க விழிதிறக்கும்.

சரணங்கள்

பண்ணுகிச் சுவையாகிப் பாலாகிப் பழமாகி
கண்ணுகி மணியாகிக் கருவாகி யுயிராகி
எண்ணுகி ஏழுத்தாகி ஏகாற்றத் துளையாகி
வின்ணுகி மண்ணுகி வெளிநின்ற பரஞ்சோதி.

சிறையெனும் பிறவிக்கவலை கொண்டேன் - நீ
செப்பிய. கிதையின் வடிவு கண்டேன் - என்
குறை முடிப்பா யென்று குழல் பிடித்தேன் - புல்லாங்
குழல் பிடித்தாய் என்று புழ் படித்தேன் - அரி

தொடி ஆதி

9 தாளம் ஆதி

பஸ்லவி

அந்தரங்கம் எவர்க்கும் சொல்லாதே - நீ
பந்தனை வாழ்விலே சொல்லாதே - உன்

(அ)

[அ]

அனுபல்லவி

சிந்தனை கடந்த திருவரங்கம் - அது
புந்தியிலூறிய பொன் தரங்கம் - அந்த

(அ)

சரணம்

வாழ்வினி லோங்கிய மனத்துயரங்கம் - வந்து
குழ்வது பகவான் பாதச் சுரங்கம் - பின்பு
மாழ்வது மாணவ மலக் குரங்கம் - நின்று
ஊழ்வினை தீர்க்குமிடம் அறிவரங்கம் - அதனால்

10

பஸ்லவி

கண்டு கண்டுள்ளம் கனிந்து கனிந்துருக
கண்ணை நின்னருள் தருவாயே - உன்னைக்

சாருமதி

அனுபல்லவி

கொண்டல் மேனி கோகுல ராமா
வண்டறை துளப மணிபரந் தாமா.

சரணம்

வஞ்சப் புலன் வழியில் செல்லாதே - துன்பம்
மிஞ்சம் கொலை களவு கல்லாதே - பசி
பஞ்சம் பிள்ளைகளைக் கொல்லாதே - கொடும்
நெஞ்சரைப் போய்க் கெஞ்சி நில்லாதே - நித்தம்

(47)

(48)

11

பல்லவி

ஆதி அமசத்தொனி

நாகரத் நாரா யணனே
நகேஸ்வர முறை நாயகனே - திரு

அனுபவ்வி

மோகன ராமா முரளீதரனே
ஏநாதனே துளசீரதனே.

சரணம்

திகிரி வலம்புரி கொண்டலனே - இரு
திருவடி யாலுகை உண்டலனே - எங்கும்
சுகமுதவும் செல்வ தூயவனே - எங்கள்
ஶன்பம் துடைக்க வந்த மாயவனே - அருள்

பல்லவி

சகானு ஆதி

பத்தவ தாரம்செய்த பரந்தாமா - எம்மை
பாரா முகமாக விடலாமா - அருள்

அனுபவ்வி

சத்திறி பாதனே தத்துவ சொருபனே
பத்தியி லேவிளாந்த முத்தமிழ் நாதனே.

சரணங்கள்

சித்தத்தி லேவந்து நில்லாயோ - என்றன்
பித்தந் தெளியவழி சொல்லாயோ - வளர்
முத்துச் சிரிப்புடனே வாராயோ - செல்வ
முத்தித் திருப்பத்தைத் தாராயோ - அருள்

மீனுகி நான்மறை மீட்டு நெந்தாய் - மிகு
விஷ்ரவன் கூர்மமாய் மலைசுமந்தாய் - தனி
ஏன்மாய் புவிஏந்தி நின்றவனே - அந்த
இரண்ணியன் உடல் கிழித்துக் கொன்றவனே - அருள்

(49)

13

பல்லவி

ஸ்ரீரங்கினி - ஆதி

பாடப் பத்துலட்சம் வாய்போதுமோ - உன்னைப்
பார்க்கப் பல ஞாடி கணபோதுமோ - புகழ்

அனுபவ்வி

நாடி உலகளந்த நாரஸனே - உயிர்
நலியாது படியளந்த பூரணனே - நினைந்து

சரணங்கள்

நீஞ்வல கெல்லாம் நின்றுய் கண்ணு - அன்பர்
நினைந்திடும் வடிவுடை. நீல வண்ணு - பெரும்
ஊழியி லழியாவை குந்தலாசா - தேடும்
உள்ளத்தில் காட்சி தரும் வெங்கடேசா - உன்னைப்

ஈதிற் குண்டலம் கதிர்வீச - வெண்ணெய்
கமழ்கிற திருவாய் மறைபேச - உந்திப்
போதிற் பிரமன் செயல்பேண - பங்கில்
பூமன் புவிமகள் பணி பூண - அழகைப்

[பா]

நாடிடு மடியார்க்கு நலம்பெருக்கி - அவர்கள்
நலிவுறு பல நோய் வினைகருக்கி - சுரர்
தேடிடும் தாமரை பதங் கொடுப்பாய் - முல்லைச்
சிரிப்புடனே வந்து துணைபுரிவாய் - உன்னைப்

அன்புத்திருப்புகழ்

வேகஉலகில் வீணையழைக் தலையாதே
பாகினிய பாதாரமுத் திரைதாராய்
ஆகம மறை ஆதாரதத் துவக்தா
நாகவரத நாராயணப் பெருமாளே.

முருகன் கீர்த்தனைகள்

ஈனத்தி லேபிறந்து புவிமீதே
எதுக்க ஓலையர்ந்து திரிநாயேன்
தானத்தி லேசிறந்த பதயோகம்
சாதித்தெ னவியினப முறுலோனே
வானத்தி லேபிறந்து வருவோனே
வாரிக்கு ளேதுயின்ற நெடுமாயா
ஞானத்த னேதுழந்தை வடிவோனே
நாகத்தி லாடிநின்ற பெருமாளே.

பஸ்வி

காமபோதி ரூபம்

முருகா குகா சண்முகா - சிவ
முத்துக் குமரா சத்திக்குமாரா.

அனுபஸ்வி

பருகா ஞானப் பழரசமே
பக்தியில் விளைந்த பரவசமே

சாங்கம்

ஆடிய பம்பரம் போல விழுந்தேன்
ஆனைவாய்க்கரும் பாக மெலிந்தேன்
கூடிய வெள்ளால் வாழ்க்கை புரிந்தேன்
கொடுத்தருள் நின்தன் குளிர்ந்த செழுந்தேன்.

(52)

2

பஸ்லவி

பிலஹரி ரூபகம்

வருங வருக குரு முருகா
ஏதராஜன் மருகா - என்முன்

[வருக]

அனுபல்லவி

மரகத மயில் நடமாட
வள்ளி குஞ்சரி மருங் காட

[வருக]

சரணம்

கந்தனென்று சொல்லிச் சொல்லி
கருணையழுதம் அள்ளி அள்ளி
சிந்தயின்பாம் எங்கும் தங்க
திருவருள் வேல் செல்லாம் பொங்க.

[வரு]

3

பஸ்லவி

ஸதாங்கி ஆதி

ரஞ்சலமிருக்காரு - மனமே
சரவணபானிரு சரணமிருக்கும் போது.

அனுபல்லவி

அஞ்சலி புரிந்தே அன்பு செய்மனத்தால்
அனுதினாம் முருகனை அழைத்து நினைத்தால்.

சரணம்

வஞ்சப் பிணீக்களெல்லாம் வடிவெண்ணாலே தீரும்
மாயா மலங்க ஜொஸ் ஸாம் மயிலைக்கண்டால் சோரும்
அந்திடும் வேளையில் அறுமுகம் வந்து சேரும்
அந்திய காலத்தும் ஆனந்தமே நேரும்:

(53)

4

பஸ்லவி

நீலாம்பரி ஆதி

அடியார்க் கிரங்கும் துரையல்லவோ - நீ
அண்டினில் விளைந்தசர்க் கரையல்லவோ,

அனுபல்லவி

முடியாத் திருவருள் முதுதமி மழகா
போகன வள்ளி நாயக குழகா

சரணங்கள்

நஞ்சனி கண்டனின் மகனல்லவோ - இரு
நாழிநெல் வளந்தாள் மகனல்லவோ
கஞ்சனை மாய்த்தவன் மருகனன்றே - ஆதிக்
கணபதிக் கிளைய வேல் முருகனன்றே.

[அ]

சீரனுக் கருளிய வேலனன்றே - ஒளைவைக்
கிழவிக்குக் கனிதந்த பாலனன்றே
சூரைப் பிளந்திட்ட வீரனன்றே - அன்புத்
தொண்டர் தமக்குக் காவற் காரனன்றே - நீ

5

பஸ்லவி

கல்யாணி ரூபகம்

மன்றுளாடிய மைந்தன் - திரு
மாவிட்டபுரக் கந்தன் - தில்லை

[ம]

அனுபல்லவி

குன்று தோறும் குலவு மீசன்
குஞ்சரி வனக் குறத்தி நேசன்

[ம]

சரணம்

ஆனைமுகவன் ஆட ஆட
அம்பலத்தானும் ஆட ஆட
ஞானம்பிகை ஆட ஆட
நண்ணுதிருவருள் வீசி யாடும்

[ம]

பல்லவி

சாருமதி ரூபகம்

கருணை காட்டும் வேலா - அருட்ட
கனகாம்பிகை பாலா.

அனுபல்லவி

அருணைசலப் பொருளே - பேர்
ஆனந்தத் திரு வுருவே

சரணம்

முருகனென நெஞ்சுருக்கி - சிவ
மோக மதவைப் பருக்கி - என்
கருகா வினையை கருக்கி - உன்
கழலினை அன்பு பெருக்கி - திருக்

பல்லவி

தேவகாந்தாரி

பண்ணூலுணப் பாடிக் கண்ணுலே நீர் சொரியப்
பண்ணுய் பண்ணிரு கையனே - ஏழிசைப் [ப]

அனுபல்லவி

தண்ணூர் வளர்மதிச் சடையோன் மகனே
சண்முகனேகுக சரவண பவனே

[ப]

சரணம்

தந்தனம் தனமென சதங்கையின் நாதம்
தந்திடு மானந்தத் தாமரைப் பாதம்
வந்தனை செய்திட வண்டமிழ்க் கீதம்
வளர்திரு வருஞ்ஞன் வரப்பிர சாதம்,

[ப]

பல்லவி

கரகரப்பிரியா ஆறு

இவா சிவ குருபர சரவண பவ என்றால்
செல்வ சுகம் பெறுவாய் - மனமே

அனுபல்லவி

புவன பராபரி பூரணி பாலனை
தலநெறி தாங்கிய சண்முக வேலனை.

[யி]

சரணம்

எத்தனை கடமைகள் எத்தனை உடைமைகள்
எத்தனை சோதனை எத்தனை வேதனை
அத்தனையும் தீரும் அன்புநிலை சேரும்
அருள் தரு மானந்தம் பரவெளி யே சொந்தம் [சி]

பல்லவி

கல்யாணி ஆதி

எந்தை முருகன் செல்வக் கந்தனைச் சந்திக்
தந்திரம் சொல் மயிலே - சந்ததம்

அனுபல்லவி

பந்தனை போக்கி பதந்தரும் வேலனை
பக்தருக் கருளும் பார்வதி பாலனை.

சரணம்

சரவணபக்குக் கற்குரு முருளா
சரசகோபாலன் தழுவும் மருளா
கருணைரனே கடம்பா என்று
காவடித் திருவருள் கைவர நின்று

பல்லவி

முகாரி ரூபகம்

உன்னே நட்பின தொண்டர் தமக்கும்
இன்ன முன்னோடு முருகா

[१]

அனுபல்லவி

வன்னமயில் வடிவேலா
வள்ளி குஞ்சரி மணவாளா

[२]

சரணங்கள்

அமரர் துயரம் திர்க்க வந்த
ஆனந்த சண் முக நாதா
அருண கிரியைக் காக்க வந்த
அருந் திருப்புகழ்ச் சங் தோ

குமர பரம குரு சரவண
கு சிரணவ குண சீலா
குவிரும் கலசம் மிலிரும் அமுதம்
கொடுத் தணைக்கும் சிவை பாலா

உண்ண உடுக்க எண்ணம் முடிக்க
உழைப்புக் கோடிக் கணைந்தேன் - தினம்
புண்ணிய நெறி எண்ண மின்றி
பொழுதை யெல்லாம் கழித்தேன் வந்த

பொன்னின் மனைவி புதல்வர் உறவு
மன்னுந் துணையென் றிருந்தேன் - உயிர்
பொனையில் உடல் வேண்டில் - உன்
பொன்னாடு தஞ்செமன் றுணர்ந்தேன் - நெஞ்சின்

[२]

பல்லவி

மோகங்கம் ஆறு

ஏந்தனைக் கண்குளிரக் கண்டிடலாம் - செல்வக்
ஈதிரமலைத் தேனை யுண்டிடலாம் - வாரீர்

அனுபல்லவி

வந்தனை செய்யடியார் வரங்கள் வேண்டிட
மாணிக்க மாநதி மனத்தைத் தூண்டிட
செந்தினை மாவிளக்குச் சோதி காட்டிட
தீபமும் தூபமும் பரிமாம் ஊட்டிட

[३]

சரணாப்பர்கள்

அரசர சிவ சிவ முருகா ஒசையும்
ஆடும் மயினங்கள் அபவிடும் ஒசையும்
முரச குழல்வினை முழங்கிடும் ஒசையும்
முன்வரு மடியரின் முத்தமிழ் ஒசையும்

[५]

ஒருகுல ஒரு மத ஓற்றுமை காட்டி
உள்ளங் கசிந்தடியார் செங்கரம் நீட்டிட
அறுமுகாவா என அழுது எலங்க
ஆணையில் வருவான் அன்பு விளங்க

[५]

தன்னை மறந்திடுவார் சந்தநம் கொள்ள
தங்கிய காவடி தனித்தனி தூள்ள
அன்னை குஞ்சரி வள்ளி ஆறுதல் கொல்ல
ஆணைமுசுப் பெருமான் அருள் தரும் நல்ல

பல்லவி

சிவரஞ்சனி ஆதி

எங்குவந் தாலும்மைச் சந்திக்கலாம் - ஜயா
என்னமந் திரம் சொல்லிச் சிந்திக்கலாம் - முருகா

அனுபல்லவி

சங்கர குருபர சரவண பவகுக
சத்தி வேல்குமரா சத்திநி பாதா

சரணங்கள்

தவிழ்ந்து விளையாடிய சரவணமோ - பெரும்
தவப் பொருளாய் வந்த தினைப்புனமோ
உந்திடு கார்த்திகை யார் மடியோ தந்தைக்
ஒதிடு வேதத்தின் தனிமுடியோ.

திருக்திர் காமமோ திரு ஏரக்கோ - வருள்
திருத்தனிமலைபோ ஞானப் பரங்கிரியோ
அருட் பழனி மலையோ - அல்வாடபோ - இன்பம்
ஆன பழழுதிர் சோலை - மிகுமலையோ - முருகா

கூட்டபழம் கொடுத்த நாவலிலோ - பூதம்
தாக்கிச் சிறைப்பட்டந்த காவலிலோ
முட்டையைப் பாடச் சொன்ன வழியினிலோ - சங்க
முத்தமிழாசிய மொழியினிலோ. முருகா

காவடி யாடுவார் கூட்டத்திலோ - வரும்
சரகங்கள் மிதித்திடு மாட்டத்திலோ
மாவிளக் கேற்றிய சோதியிலோ - அன்பர்
வலம்வரு பண்ணிசை வீதியிலோ - முருகா

மந்திரம் சொல்லிய மலையினிலோ - அன்று
மயிலினினின் றகற் சிலையினிலோ
சிந்துர மாமகள் மலைதனிலோ - வானச்
சிகரியில் நீருண்ட சௌன்தனிலோ - முருகா

பல்லவி

மோகனம் ஆதி

எந்தை வந்தை செய்திட வாரீஸ்
கதிரமலைக் காட்சி கணடிடலாம் - நல்லூர்க்

அனுபல்லவி

செந்தை மாத்தந்த செல்வியும் குஞ்சரியும்
சேர்ந்திரு பங்கமர்ந்து திருவருட் பூச்சொரியும்

சரணங்கள்

அரகர கர என்பர் அடியவர் ஒருபால்
ஆனந்தக் கூத்தினர் ஆடுவர் ஒருபால்
பராச மாண்பர் பாடுவர் ஒருபால்
பஜனையும் பூசையும் பண்ணுவர் ஒருபால்

ஒராறு வதனங்கள் உள்ளத்தை உருக்கும்
ஒங்கார வெற்றிவேல் ஊழ்வினை கருக்கும்
சராறு திருக்கரங்கள் இன்பத்தைப் பெருக்கும்
இதந்தரு தங்கமலில் ஏறிட ந் திருக்கும்

[எந்த]

கந்தா உன்தன் கடையைச் சொல்ல
கதிர்வடி வேவின் செயலைச் சொல்ல
சிந்தைத்தேன் பாயுதையா - முருகா
தீய வினை தேயுதையா - முருகா

கார்த்திகைத் தாயார் மூலையிலிருந்து
சருணைக் கந்த மலையிலிருந்து
தீர்த்த வெள்ளம் பெருகுதையா - முருகா
சிந்தை நெகிழுந் துருகுதையா

ஆடும் மயிலின் அழுகைக் கண்டு
அடியார் பாடும் நிலையைக் கண்டு
வாடும் பயிர் தளிர்க்கு மையா - முருகா
மாண்ட உயிர் பிழைக்குமையா - முருகா

(60)

சேவாற் கொடுயின் வீரமறிந்து
செந்திலமர்ந்த கோலமறிந்து
நாலிலழு அருதையா - முருகா
ஞானந்தலை யேறுதையா - முருகா

வேங்கையாகநீ நின்றதை நினைக்க
விளைதினை மாவைத் தின்றதை நினைக்க
தேங்குவிழி சொரிபுதையா - உன்றன்
திருக்டியும் தெரியுதையா - முருகா

குர குலத்தை வென்ற வீரனே
சுரருலகத்தை தந்த வீரனே
சிரங்கத்தைத் தாருமையா - எங்கள்
சென்மவினை தீருமையா - முருகா

14

பல்லவி

செஞ்கருட்டி ஆதி

கந்தா அருட்ட குமரா - காங்கையா
கெளளி யணைத்த கார்த்திகேயா

அ. தலைப்பல்லவி

சிந்தா மணியே சிவகுரு குகனே
ஸ்ரீரங்க நாதன் திருமரு மகனே.

சரணம்

அடக்க நினைத்தாலும் அடங்காத நெஞ்சம்
நடக்கிற மார்க்கம் மிசநய வஞ்சம்
கிடக்கு மிப் பஷ்டில் முடக்கி வையாதே
பிடிக்கும் பதமே கொடுத்திடிப் போதே

(60)

15

பல்லவி

கானந் தோடி மானைத் தேடிக்
ாதல் மனம் - டுண்டவனே.

அனுபல்லவி

ஞானந் தேனை நல்கும் சுனை
நன்னீர் அருள் நயக்கும் தினைக்

சரணங்கள்

துரித மயில் சுடர் வேலா
சுந்தரியார் தரு பாலா
அரிமநுஙா அரன் மைந்த
அணிக்கிரை மலைக் கந்தா

[கான]

சங்கரியாள் தரும் துரையே
தவம் விளைந்த சருக் கரையே
தங்கு தமிழ்த் தனி வரையே
தருவாய் பதத் தாமரையே

(கா)

16

பல்லவி

வசந்தா ஆதி

வேலா சிவ பாலா - சதுர்
வேதா நலம் பெறும் நாதா சண்முகா

அனுபல்லவி

நீலாம் பிகைமடி மேலா னந்த
தாலாட் டுவந்திடும் சீலா கந்தா.

சரணங்கள்

ஓம்முரு காவென அடியவர் பாட
ஒளிதரு காவடி கலைடு னட
உத்தம மாலைய கத்தியர் குட
உமைசிவ னுடனரு ணகிரியும் கூட

தாம் தகிடதக ததிங்கினை தோமென
தத்த காரநட னத்துமா மயிலில்
தண்ணருள் செய்கிரு கண்ணிய ருடனே
தமியேன மனமிசை உறைவாய் குகனே.

(61)

தோடி ரூபகம்

(62)

இராகம் காபி

17

பஸ்லவி

மயிலே நீதான் வழிசெய் வேண்டுமென்று
மனக்கவலை தீர் ஆடும்

அனுபஸ்லவி

அயில்வே லேந்தும் அழகனை மெதுவாய்
அமர்த்திநின் முதுகில் அழைத்திங்கு வருவாய்

சரணம்

பந்தனை வழியிலே பயின்றிடும் பொறியேன்
சிந்தனைத் தேனுணும் திறமதை யறியேன்
வந்தனை புரியா மருஞ்சை நெறியேன்
கந்தனைக் கண்டிடக் கருதிலேன் சிறியேன்.

18

பஸ்லவி

தோடி ஆதி

நல்லூரிற் கந்தனிடம் ஞானம், சுகம், செல்வம்
எல்லா ஏராறம் பெறலாம் மனமே

அனுபஸ்லவி

பஸ்லாயிரம் கோடி பக்தர்கள் கூட
பரக்கு, சரவங் பவ என்ப்பாடி

சரணம்

உலக்னைத்துந் தந்த உத்தமி பாலன்
ஒமெனும் பொருளை உணர்த்திய மூலன்
அலைகட்டற் குரனை அடக்கிய சிலன்
அறுப்படை வருந்திரு அருள் வடிவேலன்.

(62)

ஆதி

19

பஸ்லவி

சகான ஆதி

கடலலையை எண்ணிக் கணக்கிடலாம் என்
கவலைக்குக் கணக்கு முண்டோ முருகா

அனுபஸ்லவி

நெடுங்கொடி யாடும் செந்தூர் வேலா
நித்திய கல்யாணி நிரஞ்சனி பாலா

சரணம்

எய்திய வாழ்வினில் இன்பமுங் காணேன்
எடுக்க வரும் பிறவி இறுதியுங் காணேன்
பெய்த மழைக்கு வந்த புல் முளையானேன்
பினிதணியாத - பித்தனு மானேன்

20

பஸ்லவி

சிவரஞ்சனி ஆதி

வருவாய் வருவாயென வழிபார்த்திருந்தேன் - முன்
மனமாற ஒரு தரம் வராயோ - கந்தா

அனுபஸ்லவி

முருகா சண்முகா முகுந்தன் மருகா
முக்கண்ணி பாலா முத்தமிழ் வேலா

[1]

சரணம்

வள்ளியைத் தேடிச் சென்றுயோ - வனத்து
வானுயர் வேங்கயாய் நின்றுயோ - நெஞ்சை
அள்ளும் பழனிமலை யமர்ந்தாயோ - திரு
வருள்செயும் ஆண்டியாய் நடந்தாயோ - நீ

21

பஸ்லவி

காம்போதி ஆதி

அடியாருக் கருள் செய்ய அலங்காரத்தேரேறு
அணிவீதி வரும் வேலனே - குகனே.

அனுபஸ்லவி

கொடியாட முடியாட குடையாட மயிலாட
கோலக் குஞ்சரி வள்ளி கூடி மகிழ்ந்தாட

மத்திமகாலம்

அரகர மந்திரத் திருநாதம்
அருமறையோர் தரும்சதுர் வேதம்
பரவு சிந்தை மகிழ் சிவபோதம்
பண்பு தங்குவரப் பிரசாதம்
கருணை தந்துனது எழுவின் தொண்டு செய
கயவனென்றனையும் எண்காட்டி
கற்பக அற்புத சிற்பர நர்த்தன
காவடிக் கமல சேவடிக்கு வரும்.

சரணம்

மலைதோறும் நடமாடுவாய் - அன்பர
மனமீதில் விளையாடுவாய் - தெய்வ
கலைமேவும் முருகேசனே - அருட
துகிரேச குகராச குமரேசனே - என்றும்

[அ]

22

பஸ்லவி

லதாங்கி ஆதி

கதிதருவான் நல்ல நிதிதருவான் செல்வக்
கலைதருவான் வேலன் பேரின்பக

அனுபஸ்லவி

விதியன் ரெழுதிவைத்த மெம்பவக் கணக்கழித்து
வேண்டு மடியானென்று வேறேர் கணக்குவைத்து.

சரணம்

பதியெங்கிலு மிருந்த பாதார விந்தன்
பரமனுக் குபதேசம் பண்ணீய மைந்தன்
நதியில் தவழ்ந்து வந்த ஞான ணந்தன்
நம்பிளார்க் கருள்வான் நல்லையிற் கந்தன்.

23

பஸ்லவி

பூபாளம் ஆதி

கை நெகிழி விடேனே - உழைக்
கணமும் மறந்திடேனே - முருகா

[கை]

அனுபஸ்லவி

கையில் வேலைக் காட்டி வலிய
கன்ம வினையைக் கரைக்கும் குமரா

[கை]

சரணம்

ஆடும் மயிலில் அமரும் முருகா
ஆதி பகவன் அனைக்கும் மருகா
வேட மெல்லாம் பூண்டவலனே
மிகு திருவருள் நீண்டவலனே.

(66)

24

பஸ்லவி

பைரவி ஆதி

நல்லூரில் அமர்ந்திருக்கும் ஞானபண்டிதனிடம்
நல்வரம் வேண்டு நெஞ்சே விஷோதிர்க்க.

அனுபஸ்லவி

பொல்லாத சூரயர பொடிபடலே முடித்து
புன மெல்லம் காக்கப் பொலிந்த வேல்பிடித்து

சுரணம்

பஞ்சப் புவனின் நெஞ்சப் பாதையை உருக்க
பரவை எனப் பெருகும் பவத்தொடர் கருக்க
சஞ்சலம் செயுங் காலன் தண்டனை கருக்க
சமரச சஞ்சீவி நிழற்கீழ் இருக்க.

25

பஸ்லவி

சண்முகப் பிரியா ஆதி

சரவண பவகுக என்பாடு - சிவ
சண்முகநாதன் துணைதேடு - நெஞ்சே

(8)

அனுபஸ்லவி

மரகதத் தோகை மயில்மேல் வருவான்
மாணமி ஸாத வாழ்வும் தருவான்

(8)

சுரணம்

குரவரச் சங்காரம் புரிந்து வென்றுள் . வந்து
தொழுதநக் கீரனுக்குப் பரிந்து சென்றுள் - அன்புச்
சீரணி ஈள்ளி தண்ணைத் தேடி நின்றுள் - தந்த
தேனு க் தினைமாவும் வாங்கித் தின்றுள் - அந்த

(8)

(67)

26

பஸ்லவி

ஐயா உனக்குக் குறைவில்லை என்றால்
அடிமை எனக்கும் குறை வில்லையோ - நல்லை

(8)

அனுபஸ்லவி

வையா புரிக்குமரா மாமயில் முருகா
மண்டலம் காத்திடும் மலர்மகள் முருகா

சுரணம்

எல்லாம் அறிந்தநீ என்துயர் அறியா யோ
இன்பக் கதிதருதல் என்றென்று குறியாயோ
நல்லூரில் மேவிய ஞானசிகா மணியே
நற்றவத் தோர் தினமும் நயந்தருந்துங் கணியே. (8)

27

பஸ்லவி

சரகரப்பிரியா ஆதி

வேலனைப் பார்வதி பாலனை நினைத்திட
வேதனையில்லை மனமே - (வரும்)

அனுபஸ்லவி

கால காவன் காதில் பிரணவ
மூல மந்திரம் மொழிந்த குருபர்.

சுரணம்

கானல் நீரெனும் காமிய வாழ்வு
காற்றில் பஞ்செனக் காட்டும் தாழ்வு
ஞானமா மர நிழவில் தாழ்வுலாம்
நாடும் திருவருள் வீடும் வாங்கலாம்.

(வே)

சுசுமென்று வருமென்று சொல்லு கந்தா - ஆன்ம
துணையென் ரடைந்தேனுக் கொருசுகந்தா - முருகா

அனுபஸ்லவி

முகமாறு படையாறு முன்விழி முவாறு
திகழும் சிவகுமரா திருமால் மகிழ்மருகா.

சரணாம்

மாணிட ஜென்மத்தின் மகிமை மறந்தேன்
சஞ்சனை மனஞ்செல்லும் வழியில் நடந்தேன்
தான் தவம் செய்யும் தன்மை யிழந்தேன்
சரவன் பவா உன்னைச் சரணமடைந்தேன்.

வாயும் சலிக்காது மனமும் சலிக்காது
மால் மருகன் புகழைச் சொல்லச்சொல்ல - தினமு (வ)

அனுபஸ்லவி

நோயு மிருக்காது பேயுமிருக்காது
காயம் மனம் வாக்குக் கவலை யிருக்காது (வ)

சரணாம்

கந்தா கடம்பா கார்த்தி கேயா
காங்கே யாகுகா கற்பக நாயகி
கைந்தா முருகா வா வா எனவே
வடிவேலேந்தி அருள்வான் தினமே.

செய்து பின்வருவனவற்றை அவதானித்துத் திருத்திப்பாடவும்

பக்கம் பாடல்

3	4	கதிகாட்டும்
4	7	கேத
5	9	ஏத்துமடியவரின்
6	11	தருவாய்
7	12	சரணம்
8	14	கித்திவிநாயகா-சரணம்
10	2	புராம்பிரித்தவனே
12	6	கால்தூக்கி நடமாடும்
13	8	உகரமென மசரமென
18	18	மாதா வில்லா
19	19	திரிகுலம்
20	22	சிம்மேந்திர மத்திமம்
23	25	அம்மானே
25	3	இம்பரும்
25	3	சராசரம்
26	6	உங்கை
27	7	தாங்குவேன்
27	7	நிலைத்ததென்று
28	10	தியாகமும்
30	14	செயும் பரமன்
31	15	மனங்குளிர்
32	18	கருணைப்ரவாக
34	22	ஜோதியில்
34	22	தண்டைச்சிலம்பசைய
35	23	வந்தனை செய்கின்ற
35	23	ஆலமுண்டான்
36	25	தோன்றச் செய்த
36	25	அறம்புரிந்து
36	25	சைலேந்திரன் மயிலோ
37	27	நிறைந்த நெஞ்சமும்
38	29	விரிசடை யசைத்தாடி
38	29	ஆயதாய
39	30	வந்தவள் நீயே
40	32	குருவாய்

41	34	அருங்வாயோ
41	35	நாயேனுக்குன்கமல
42	1	விருந்து கொண்டாடி
43	2	நல்லருள்
43	3	நாகவரதனை
43	3	ஆய்ரொடாடும்
47	9	வாழ்விலே செல்லாதே
47	10	பினிகளெனச்
48	11	துளசி தரனே
48	11	திருவடியாலுலகை
50	14	யுழூத்தலையாதே
50	14	பாகினினிய
50	15	முறுவேஞே
55	9	சந்திக்கத்
56	10	துயரம் தீர்க்க
56	10	களைத்தேன்
56	10	கழித்தேன் வந்து
58	12	திருக்கதிர் காமமோ
61	15	அரன் மைந்தா
62	17	வழிசெய வேண்டுமென்றன்
62	17	கருதினேன்
62	18	பக்தர்கள் கூடி
63	20	வாராயோ

36ம் பக்கம் 25வது பாட்டு மிகுதி

சரவணைனத் தழுவித்தந்த தவப்பெரும்பார் வதியோ
பிரனவமா களிறையீன்ற பிரபாகர உமையோ (எ)

தக்கனுக்குச் செல்வியாக ஐமுனைவந்த சங்கமோ
மிக்கமலை யரசனுக்கு மேனைகொண்ட தங்கமோ
சக்கரத்தான் மார்பினிலே தழுவும்சிவந்த சக்தியோ
புக்க பன்றிகொன்ற வேடன் புகழ்ந்திடுங்கு றத்தியோ (ஏ)

பரமனிடப் பாதிகொண்டு பயின்றுநின்ற மங்கையோ
விரலிலதோன்றி புவனம்மீது விரைந்துவந்த கங்கையோ
பரவுபுலவன் நாவிலெழுதிப் பாட்ச்செய்த காளியோ
விரவுகின்ற ஆலங்காட்டை விரும்பிடும் உதைகாவியோ (ஏ)

